

Aiunt & in Cypro, circa Tyrthiam, quam vocant, ferrum natura æquè miranda pro uenire. Quod in minuta frusta concisum seritur, deinde aqua percutsum augetur, surgitque ut colligi queat. In Melo insula ferunt, effossas terræ cauernas, alia succrescente humo tursum completi. Circa Pæonia dicunt, crebris imbribus terra liquefacta, aurum, quod apyrum vocant, inueniri. In Pæonia ferunt, adeò fertile auro solum esse, ut plurimi pondus minam excedens repertum sit. Ex eo regi exhibent glebas duas, quarum altera duas, altera tres libras appendat, atque eas aiunt mensa principali apponi, primumque ex iis cibum degustari. Aiunt & in Baetris, Ozum fluum glebulas auri plutimas ferre, similiter & in Theodoronte, circa litora ebullire aurum, & alueo quoque deferri. In Pieria Macedoniae fertur aurum non signatum, in quatuor terræ hiatus defossum esse à regibus priscis, ex quorum uno auri lamina palmi magnitudine excruerit. Fertur autem peculiaris quædam generatio esse ferri Chalybici Mytili, que, ut quod ex fabulo fluiorum comportatum, alijs simpliciter lotum in fornace ex coqui, alijs illam etiam ex longa frequentiore subsidentem hypostasis inicii, similiisque igni purgari tradunt, adiecto Pyritacho lapide, qui isthac plurimus reputatur. Hoc genus ferri, aliis est multò nitidius, & nisi vnis tantum ignibus, vnaque fornace purgetur, argento simile redditur. Solum hoc est impermitem, ceterum minimè prouenit copiosè. Aiunt & apud Indos, & adeò splendidum, purum, synceruunque reperi, ut colore, & specie, nequam ab auro discerni queat: vnde & inter Datij pocula cados quosdam esse, qui nisi olfactus iudicio ab auro distare non cognoscantur. Stannum ferunt Celticum, multò, quam plumbeum, citius liquefieri: argumento est, quod etiam in aquis soluatur, & colore insiccati quæcumq; attingit. Sed & ex frigorib; liquefecit, calore scilicet ex congelatione intrinsecus ob molitiè inclusio & coacto. In Pætheo olea est, quam Callistephanum vocat, omnia folia reliquis oliuis cōtraria forma producens.

E potiuncias βατηκες ἔναι τινας καὶ πλειος, αἱ εἰ μι τῇ οὐρᾳ, δημος ἡστὶ διαγνωναι πότερη εἰσὶ χαλκιὴ ἡ χρυσοῦ. Τὸν κεστέρεον τὸν Κελτικὸν τίκλεδη φασι πολὺ τέχον μολύβδου. σπιλιον δὲ τῆς Διηνέτιας, ὅπι τίκλεδη δοκεῖ καὶ ἐν τῷ Οδατῃ. χεύζει γυνῶ, ὁ τίκλε, ταχὺ. πάπτει δὲ καὶ τοῖς φύχεσι, ὅπι γύνεται παγή, ἐγκετακλειούρου εἰτος (οἱ φασι) καὶ σιωδουμένου τῷ θερμοὶ τῷ εὖ παρχυντος αὐτῇ, διὰ τοῦ ἀδένειαν, Εν τῷ Πατείῳ δὲν ἐλαία, καλεῖται δὲ κακλισθεφα. ταῦτα δὲ ποιάται τὰ φύλα τῆς λεπτῆς ἐλαίας ἐνστία πέψιν.

Ἐξω γε

A Φασὶ καὶ ἐν Κύπρῳ πολὺ τὸν λεγόμενον Τυρπίαν χαλκὸν ὄμοιον γέγραψε. κατακόφατος γρ, ὃς ἔστιν, εἰς μικρά, ποτερον ἀπὸ τοῦ εἴτε οὐδέτων ὑπέρθυμοι φίνων, ἀνέστηται καὶ αἴστηται, καὶ ἔτος σωμάτεται. Φασὶ δὲ καὶ ἐν Μάλιῳ τῷ νησῷ ἐν τοῖς ἐξηρασθεότεο τόποις τὸ γῆς, πάλιν αἰαπλεόματα γίγνεσθαι. Πιεσὶ Παρονέα λέγοσι, ὅταν σωμαχεῖς οἱ δύμεσι Βένετοι, θύεταικεδεῖ, πεπτικούμφις τῆς γῆς, γενοσιν τὸν καλούμενον ἀπυεργον. Λέγοσι δὲ ἐν τῷ Παιονίᾳ οὕτω χροῖσθαι τὴν γῆν, ὃς πολοὺς δύρηνενται καὶ ξερότην μνᾶν χευσίον δικλιών. πολὺ βασιλεῖ φασιν διέγνηται αἰενεγκαῖν θυσίας, τὸν μέρον, τρεῖς μιαδέλγονται, τὸν δὲ πάντεον φασιν διὰ τῆς βαπτίζοντος τοῦ παραπλεύδου, καὶ ἐπὶ ἐκείνους περδον, εἴ τι ἐδιέ, ἀπάρχεται. Φασὶ δὲ καὶ ἐν Βάκτρῃ τὸν Ωζὸν ποταμὸν πεταφέρνων βάσιλια γενοσια πολάκις καὶ ἐν Γενείᾳ δὲ τὸν ικελούμφιον Θιόδωρον ποταμὸν ἐκβράσατεν τα πολὺ πολὺ τέχιπον χροῖσιν, ὄμοιος δὲ καὶ πεταφέρεται. Λέγεται δὲ καὶ ἐν Πιεσίᾳ τῆς Μακεδονίας δημητόν τι χροῖσιν πετερορυζαμφιαν ὅποι τῷ αρχαίον βασιλέων, χαρματων τε τετράποδῶν ὄντων, οἵ ἔνος αὐτῷ ἀναρφιῶν χροῖσιν, τὸ μέγεθος ανθεματιον. Λέγεται δὲ τὸν πάτην τοῦ γένους σιδηρού τὸ Χαρυσικον καὶ τὸ Μεστον. συμφένεται γρ, ὃς γέ λέγοσιν, ἐκ τῆς ἀμμούς τῆς καταφερεύμφιος ἐπὶ τῷ ποταμῷ. παύτην δὲ οἱ μηδέπλως φασι πλωάντας καρυγνύειν· οἱ δέ, τοι γενόσται τὴν γένοιμφιαν εἰ τῆς πλωστας πολάκις πλυνθεῖσιν συγκείειν παρεμβολήν τοῦ περιμεχον καλέσθμον λίθον δέ δὲ τῇ χάρᾳ πολιώ. Εστὶ δὲ ὁ σιδηρος πολὺ τῷ διηνόν γένεται καρλίαν. εἰ δὲ μη ἐν μιᾷ καμιγρέ ἐσθιετο, οὐδὲν αὐτὸς ἔσται, διέφερε το αργεῖον μόνον δέ φασιν ἀπὸ αἰσθητοῦ πολαί τῇ γίγνεται. Φασὶ δὲ καὶ ἐν Ιωνίδος τὸν χαλκὸν οὕτως δέ λαμπερόν καὶ καταστρέψει αἴστον, ὡς μὲν διατυπωκεδεῖ τῇ

F χεύα ποσὶ τὸν χρυσόν ἀλλ' οὐ τοῖς Δαρείου